

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604529
ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα 14/05/2018

Αριθμός απόφασης: **2395**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
 - β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036990 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε).»
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 29/01/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, επί της οδού, κατά της υπ' αριθμ. /29.12.2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ, οικονομικού έτους 2012, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Την υπ' αριθμ. /29.12.2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ, οικονομικού έτους 2012, της οποίας ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση καθώς και την από 29/12/2017 οικεία έκθεση ελέγχου.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α 3 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 29/01/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία υπεβλήθη εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. /29.12.2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ, οικονομικού έτους 2012, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, φόρος εισοδήματος 5.869,74 €, πλέον πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας, ποσού 7.043,69 €, και εισφορά αλληλεγγύης, ποσού 554,37 €, ήτοι συνολικό ποσό 13.467,50 €.

Η ως άνω διαφορά φόρου και εισφοράς αλληλεγγύης προέκυψε κατόπιν των διαπιστώσεων ελέγχου της από 29/12/2017 έκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος- προσαύξησης περιουσίας των ελεγκτών της Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ, Συγκεκριμένα, διενεργήθηκε έλεγχος στον προσφεύγοντα δυνάμει της υπ' αριθμ. /10.11.2017 (σε αντικατάσταση της υπ' αριθμ. /04.07.2017) εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, η οποία εκδόθηκε κατόπιν της με αριθμ. Α.Β.Μ.ΟΙΚ.ΜΑ.ΠΕ. /22.11.2012 παραγγελίας του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Από τον διενεργηθέντα έλεγχο στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος σε συνδυασμό με τα δηλωθέντα εισοδήματά του προέκυψαν τραπεζικές πιστώσεις, ποσού 19.426,41 €, οι οποίες δεν αιτιολογήθηκαν από τον προσφεύγοντα και θεωρήθηκαν από τον έλεγχο ως προσαύξηση περιουσίας του άρθρου 48 παρ.3 του ν.2238/1994.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση, της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1) Το χρηματικό ποσό των 19.426,41 € το οποίο λογίστηκε από τον έλεγχο ως προσαύξηση περιουσίας αποτελεί επί τοις ουσίαις επιστροφή ταμειακών διευκολύνσεων που είχε παράσχει σε άτομα του στενού κοινωνικού και φιλικού του περιβάλλοντος στην Επομένως, στις περιπτώσεις αυτές μπορεί να θεωρηθεί ότι επιβαρύνεται μόνο με τέλος χαρτοσήμου, όπως συμβαίνει σε ανάλογες περιπτώσεις άτυπων δανειακών συμβάσεων και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί προσαύξηση περιουσίας κατά το άρθρο 48 παρ. 3 Ν. 2238/1994. Το δε ως άνω ποσό, συγκρινόμενο με το ύψος των συνολικών καταθέσεων του στους ήδη γνωστοποιημένους

τραπεζικούς του λογαριασμούς, δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας ότι ήταν ήδη διαθέσιμο και ως εκ τούτου ότι είχε τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει τις σχετικές αναλήψεις. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι:

α) Όσον αφορά στην επιταγή με αριθμό της Τράπεζας ποσού 10.000 €, με ημερομηνία λήξης 30.4.2011 και με εκδότη την εταιρεία, αυτή αφορά τον κ., στον οποίο λόγω της φιλικής σχέσης είχε χορηγήσει πρόσκαιρη ισόποση ταμειακή διευκόλυνση τον Οκτώβριο του 2010, η οποία έλαβε χώρα με χρήματα τα οποία είχε αναλάβει σταδιακά από τους υπ' αριθμ. και τραπεζικούς λογαριασμούς του της και δη ποσό 5.000 € στις 7.9.2010, 6.000 €, στις 9.9.2010, 5.000 € στις 15.9.2010, 3.000 € στις 30.9.2010, 5.000 € στις 17.9.2010 και 5.000 € στις 8.10.2010 (σύνολο 29.000 €).

β) Όσον αφορά στην επιταγή με αριθμό της ποσού 3.850 €, με ημερομηνία λήξης 30.4.2011 και με εκδότη την σε διαταγή του κου, αυτή αφορά τον τελευταίο, στον οποίο επίσης λόγω της φιλικής σχέσης είχε χορηγήσει πρόσκαιρη ταμειακή διευκόλυνση εντός του Ιανουαρίου 2011 ύψους συνολικά 15.000 €. Η επιστροφή του δανείου έλαβε χώρα σταδιακά, μέρος δε της επιστροφής αυτής αποτέλεσε η εν λόγω επιταγή, την οποία ο κος την οπισθογράφησε και του την παρέδωσε. Η διευκόλυνση αυτή έλαβε χώρα με χρήματα τα οποία είχε αναλάβει σταδιακά από τον υπ' αριθμ. τραπεζικό λογαριασμό του της και δη ποσό 3.000 € στις 5.1.2011 και 5.000 € στις 12.1.2011 και από υπόλοιπο ανάληψης που είχε πραγματοποιήσει από τον ίδιο λογαριασμό στις 23.12.2010 εκ ποσού συνολικά 23.000 €, από το οποίο επανακατατέθηκε ποσό 8.000 € στις 13.1.2011 στον ίδιο και πάλι λογαριασμό του.

γ) Όσον αφορά στην επιταγή με αριθμό της εκ ποσού 4.576,41 €, με ημερομηνία λήξης 30.4.2011 με εκδότη την σε διαταγή της εταιρείας Την επιταγή αυτή την κατείχε νόμιμα ο κος λόγω της σχέσης του με την ανωτέρω εταιρεία και την παρέδωσε σε εκείνον, καθόσον σε αυτόν επίσης λόγω της φιλικής τους σχέσης είχε χορηγήσει πρόσκαιρη ταμειακή διευκόλυνση στις αρχές του έτους 2011 ύψους συνολικά 12.000 €. Η επιστροφή του δανείου έλαβε χώρα σταδιακά, μέρος δε της επιστροφής αυτής αποτέλεσε η εν λόγω επιταγή. Η διευκόλυνση αυτή έλαβε χώρα με χρήματα τα οποία είχε αναλάβει σταδιακά από τους υπ' αριθμ. τραπεζικούς λογαριασμούς μου της και δη ποσό 3.000 € στις 11.2.2011, 5.000 € στις 14.2.2011, 5.000 € στις 10.2.2011 και 3.300 € στις 14.2.2011 (σύνολο 16.300 €).

δ) Η κατάθεση ποσού 1.000,00 € από την στον υπ' αρ. λογαριασμό του της στις 10.2.2011 αφορά επιστροφή χρηματικής διευκόλυνσης την οποία είχε χορηγήσει στην ανωτέρω λόγω της μεταξύ τους φιλικής σχέσης και γειτονίας προκειμένου αυτή να ανταποκριθεί σε έκτακτες οικονομικές της υποχρεώσεις, και η οποία έλαβε χώρα μέσω των προαναφερθεισών αναλήψεων χρηματικών ποσών σε μετρητά.

Προς επίρρωση των ισχυρισμών του ο προσφεύγων προσκομίζει ένορκες βεβαιώσεις των ως άνω υπό α'-γ' προσώπων ενώπιον του Ειρηνοδίκου Αλμωπίας και υπεύθυνη δήλωση φέρουσα το γνήσιο της υπογραφής της τελευταίας.

2) Η φορολογική αρχή βαρύνεται με την απόδειξη των ισχυρισμών της περί συνδρομής των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 48 παρ. 3 Κ.Φ.Ε., ήτοι οφείλει να αποδείξει ότι πράγματι υφίσταται στην προκειμένη περίπτωση προσαύξηση περιουσίας από αιτία που δεν δικαιολογείται, καθώς και να αιτιολογήσει πλήρως και επαρκώς το λόγο που απορρίπτει τα προσκομιζόμενα από εκείνον αποδεικτικά στοιχεία και μέσα.

3) Η φορολογική αρχή οφείλει να εφαρμόσει την αρχή της ευνοϊκότερης ρύθμισης και να εφαρμόσει μειωμένους συντελεστές κατά τον προσδιορισμό των προσθέτων φόρων λόγω ανακρίβειας και δη εκείνες του ήδη ισχύοντος άρθρου 58 του Ν. 4174/2013, όπως ισχύει.

Επειδή με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010 (Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010) προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. (ν.2238/1994), ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

Επειδή στα άρθρα 2 και 3 της ΠΟΛ. 1095/29.04.2011, με θέμα «εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010» αναφέρονται τα εξής:

«2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση

που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»

Επειδή, εν προκειμένω, στα πλαίσια του ελέγχου απεστάλησαν στον προσφεύγοντα η υπ' αριθμ./19-07-2017 ειδική πρόσκληση οικειοθελούς αποκάλυψης φορολογητέας ύλης παρελθόντων ετών, βάσει των άρθρων 57 - 59 του Ν. 4446/2016 καθώς και η με αριθμό πρωτ./21-07-2017 πρόσκληση του άρθρου 14 του ν. 4174/13 για την προσκόμιση των δηλώσεων εισοδήματος και των δικαιολογητικών αυτών, στις οποίες ο προσφεύγων δεν ανταποκρίθηκε. Εν συνεχεία, κατόπιν επικοινωνίας με τον έλεγχο, ο προσφεύγων προσήλθε στην Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ και υπέβαλλε την υπ' αρ. πρωτ./20-09-2017 αίτηση χορήγησης της κατάστασης των πρωτογενών καταθέσεων, προκειμένου να αιτιολογήσει τις σχετικές εγγραφές, οι οποίες του κοινοποιήθηκαν με το υπ' αρ. πρωτ./20-09-2017 διαβιβαστικό έγγραφο. Έπειτα, του κοινοποιήθηκαν το υπ' αρ./01-12-2017 Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου με συνημμένο τον υπ' αριθμ./1844136 Προσωρινό Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, επί του οποίου ο προσφεύγων υπέβαλλε τις με αριθμό πρωτοκόλλου/27-12-2017 έγγραφες απόψεις. Ο έλεγχος, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις του ελεγχόμενου, προσδιόρισε το φορολογητέο εισόδημα στο ποσό των 36.131,37 €. Ως προς τη δε διαφορά εισοδήματος, ποσού 19.426,41 €, για την οποία δεν έγιναν δεκτές οι απόψεις του προσφεύγοντος, ο έλεγχος αιτιολόγησε πλήρως τη θέση του στην από 29/12/2017 οικεία έκθεση ελέγχου.

Επειδή στα άρθρα 1 και 2 της ΠΟΛ. 1175/16.11.2017, με την οποία παρασχέθηκαν διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, αναφέρονται τα εξής:

«1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των

συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του. Σε περίπτωση που δεν προσκομίζονται στοιχεία για επένδυση ή κίνηση λογαριασμού ημεδαπής ή αλλοδαπής, λόγω αντικειμενικής αδυναμίας προσκόμισης των σχετικών δικαιολογητικών (για παράδειγμα, διότι έχει παρέλθει ο χρόνος που η τράπεζα ή άλλο ίδρυμα έχει υποχρέωση διαφύλαξης των σχετικών αρχείων), γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του ελεγχόμενου, εκτός αν η φορολογική αρχή αιτιολογημένα απορρίψει αυτούς στη βάση άλλων στοιχείων που διαθέτει. Σε κάθε περίπτωση, εάν διαπιστωθεί ότι η απόκτηση της επένδυσης έλαβε χώρα σε χρόνο εκτός των φορολογικών ετών που περιλαμβάνονται στην εντολή ελέγχου, ή το εισερχόμενο έμβασμα αλλοδαπής προέρχεται από καταθέσεις / πραγματικά εισοδήματα προγενέστερων ετών της ελεγχόμενης περιόδου, οι εν λόγω πιστώσεις θεωρούνται δικαιολογημένες για το ελεγχόμενο διάστημα και δεν θεμελιώνεται, εξ αυτού του λόγου, επέκταση του φορολογικού ελέγχου στα προγενέστερα αυτά έτη, εκτός εάν και στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την διακρίβωση της υπαγωγής σε φόρο ή νόμιμης απαλλαγής από αυτόν των κεφαλαίων από τα οποία προέρχονται οι εν λόγω πιστώσεις, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής.»

Επειδή στην ως άνω ΠΟΛ. αναφέρεται επίσης ότι «σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός».

Επειδή σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 174/2018 Απόφαση του ΣτΕ (σκέψη 8):

«8. Επειδή, με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι η κρίση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σύμφωνα με την οποία, προς αποδοχή του νομικού χαρακτηρισμού των ανωτέρω σχέσεων ως δανείων, απαιτείται έγγραφο συμφωνητικό με βέβαιη χρονολογία (αναφορικά με αμφότερες τις καταθέσεις και), καθώς και η κρίση της ότι το ποσό του χορηγηθέντος προς

τον δανείου δεν περιελήφθη στη φορολογική δήλωση του αναιρεσείοντος ως τεκμήριο κατ' άρθρο 17 περ. δ του Κ.Φ.Ε. εξηνέχθησαν κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή του άρθρου 48 παρ. 3 του Κ.Φ.Ε., δεδομένου ότι α) κατ' άρθρα 158 και 806 επ. ΑΚ, για τη σύμβαση του δανείου δεν απαιτείται έγγραφος τύπος, πολύ περισσότερο σε επίπεδο φιλικών και οικογενειακών σχέσεων, β) κατά την ΠΟΛ 1033/2013 ελέγχεται το πραγματικό γεγονός της χορήγησης δανείου, δυνάμενο να αποδειχθεί με ένορκη βεβαίωση του οφειλέτη, γ) κατά την ΠΟΛ 1095/2011 το δάνειο αναγνωρίζεται ως νόμιμη αιτία προέλευσης των ελεγχόμενων ποσών και επί μη καταβολής τελών χαρτοσήμου, τα οποία καταλογίζονται από τον έλεγχο, δ) η οικονομική δυνατότητα του αναιρεσείοντος να χορηγήσει δάνειο ήταν αναμφισβήτητη, με αποτέλεσμα να παρέλκει το εάν αυτό δηλώθηκε στη δήλωση φόρου εισοδήματος ως στοιχείο τεκμηρίου, τέλος ε) η αναγνώριση της ύπαρξης άτυπου δανείου συνεπάγεται ότι δεν θεμελιώνεται η έννοια της προσαύξησης περιουσίας. Προς θεμελίωση του παραδεκτού του λόγου, ενόψει της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι αναφορικά με τον χαρακτηρισμό επιστροφής άτοκου δανείου ως δήθεν προσαύξησης περιουσίας κατ' άρθρο 48 παρ. 3 του Κ.Φ.Ε. και ως αιτίας επιβολής προστίμου του Κ.Β.Σ. κατ' άρθρο 5 του ν. 2523/1997 δεν υφίσταται νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με το "πότε και πώς στοιχειοθετείται μια τέτοια περίπτωση". Με τον λόγο, όμως, αυτόν πλήττεται η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και συγκεκριμένα αμφισβητείται η ορθότητα της κρίσης του δικάσαντος διοικητικού εφετείου όσον αφορά την εκτίμηση των αποδείξεων και την ουσία της υπόθεσης και ειδικότερα της, ύστερα από συνεκτίμηση των προαναφερθέντων στοιχείων, κρίσης αυτού ότι δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω ότι οι ένδικες καταθέσεις αφορούσαν σε εξόφληση συμβάσεων δανείων, η σύναψη των οποίων δεν προέκυπτε ούτε από δήλωσή τους στις δηλώσεις φόρου εισοδήματος του αναιρεσείοντος (για τον) και της συζύγου του (για την) ούτε από έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, ενόψει και των γενομένων δεκτών από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (σκέψη 13 αυτής) περί της αποδεικτικής ισχύος των ιδιωτικών εγγράφων και της βέβαιης ή μη χρονολογίας αυτών όχι ως στοιχείου κύρους αλλά ως στοιχείου που επηρεάζει την αποδεικτική βαρύτητα των εγγράφων. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτός ως απαράδεκτος.»

Επειδή, εν προκειμένω, τόσο για την κατάθεση, ποσού 1.000,00 €, την 10/02/2011, όσο και για τις επιταγές ποσού 10.000,00 €, 3850,00 €, και 4.576,41 €, οι οποίες εισπράχθηκαν την 30/04/2011, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι πρόκειται για επιστροφή ταμειακών διευκολύνσεων που είχε παράσχει σε άτομα του στενού κοινωνικού του περιβάλλοντος. Τα δε ποσά των δανείων προέρχονται από διάφορες αναλήψεις του προσφεύγοντος από λογαριασμούς του στην τράπεζα, οι οποίες έλαβαν χώρα τμηματικά από 07/09/2010- 14/12/2011.

Επειδή για καμία από τις ως άνω συναλλαγές α) δεν προσκομίζεται έγγραφο βέβαιης χρονολογίας περί σύναψης δανείου, β) τα επίμαχα ποσά δεν έχουν συμπεριληφθεί στη δήλωση

φορολογίας εισοδήματος του προσφεύγοντος ως τεκμήριο κατ' άρθρο 17 περ. δ' του ΚΦΕ, αλλά ούτε και στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος των δανειοληπτών ως χρηματικό ποσό που προέρχεται από δάνειο, γ) δεν προσκομίζονται ούτε τραπεζικά παραστατικά από τα οποία να προκύπτει η ανάληψη – εκταμίευση του ποσού που χορήγησε ο προσφεύγων, ή αντίγραφα των τραπεζικών *Extrait* του λογαριασμού των αντισυμβαλλόμενων προσώπων τα οποία έλαβαν το ποσό της εξεταζόμενης πίστωσης, ούτε τραπεζικά παραστατικά από τα οποία να προκύπτει η καταβολή/κατάθεση του χορηγηθέντος ποσού σε λογαριασμό των δανειοληπτών, καθώς και το ονοματεπώνυμο του αντισυμβαλλόμενου καταθέτη, δ) όσον αφορά στις ταμειακές διευκολύνσεις που ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι παρείχε στουςκαι, δεν προκύπτει ούτε η επιστροφή του δανεισθέντος ποσού σε αυτόν καθώς στην πρώτη περίπτωση από το ποσό των 15.000,00 € επεστράφησαν τα 3.850,00 € και στην δεύτερη περίπτωση από το ποσό των 12.000,00 € επεστράφησαν τα 4.576,41 €, ενώ οι εν λόγω αντισυμβαλλόμενοι στις ένορκες καταθέσεις τους δήλωσαν ότι το υπόλοιπο ποσό το επέστρεψαν σταδιακά δια χειρός στα επόμενα έτη.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, δεν αποδεικνύεται ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι πρόκειται για επιστροφή ταμειακών διευκολύνσεων που είχε παράσχει σε άτομα του στενού του περιβάλλοντος.

Επειδή στο άρθρο 49 §§ 1,2 του ν.4509/2017 ορίζεται ότι:

«1. Η παρ. 17 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013 (Α' 170) αντικαθίσταται ως εξής:

«17.Για πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως και τις 31.12.2013 επιβάλλεται, αντί του πρόσθετου φόρου του άρθρου 1 του Ν. 2523/1997 , πρόστιμο που ισούται με το άθροισμα του προστίμου των άρθρων 58, 58Α παράγραφος 2 ή 59 του παρόντος κατά περίπτωση, πλέον του τόκου του άρθρου 53 του παρόντος, ο οποίος υπολογίζεται από την 1.1.2014 και μέχρι την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, εφόσον αυτό συνεπάγεται επεικέστερη μεταχείριση του φορολογούμενου. Σε κάθε περίπτωση, μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

2. Οι διατάξεις της παρ. 17 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με την παράγραφο 1 του παρόντος, εφαρμόζονται και επί εκκρεμών, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, υποθέσεων. Ως εκκρεμείς υποθέσεις νοούνται οι υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης ή εκείνες για τις οποίες εκκρεμεί η προθεσμία άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης, καθώς και οι υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί οι σχετικές πράξεις ή αποφάσεις αλλά δεν έχουν κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο. Ως εκκρεμείς νοούνται, επίσης, οι υποθέσεις οι οποίες έχουν συζητηθεί και δεν

έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση του δικαστηρίου ή έχει εκδοθεί μη αμετάκλητη απόφαση αλλά δεν έχει κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο.».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 58§1 του ν. 4174/2013:

«1. Αν το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση φορολογική δήλωση υπολείπεται του ποσού του φόρου που προκύπτει με βάση το διορθωτικό προσδιορισμό φόρου που πραγματοποιήθηκε από τη Φορολογική Διοίκηση, ο φορολογούμενος υπόκειται σε πρόστιμο επί της διαφοράς ως εξής:

α) δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της διαφοράς, εάν το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε ποσοστό από πέντε (5%) έως είκοσι (20%) τοις εκατό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

β) είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) έως πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

γ) πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση.»

Επειδή, εν προκειμένω, το φορολογητέο εισόδημα του προσφεύγοντος και η διαφορά φόρου προσδιορίζεται με βάση την παρούσα απόφαση ως τα ποσά ελέγχου, ήτοι 36.131,37 € και 5.869,74 € αντιστοίχως.

Επειδή στην υπό κρίση υπόθεση για την επιβολή πρόσθετων φόρων επί της ως άνω διαφοράς φόρου, επιλέγεται η διάταξη του άρθρου 49 παρ.1 και 2 του ν.4509/2017, ως επιεικέστερη καθότι:

	(Α)	(Β)	(Γ)	(Δ)=(Β)+(Γ)	
	ΑΡΘΡΟ 1 Ν. 2523/1997	ΑΡΘΡΟ 58§1 περ. γ' ΚΦΔ (50%)	ΤΟΚΟΙ ΑΡΘΡΟΥ 53 ΚΦΔ, από 01/01/2014 μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης (53 μήνες*0,73%=38,69%)	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 49§1 Ν. 4509/2017	ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΗ ΚΥΡΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ (Α) ΚΑΙ (Δ)
ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΦΟΡΟΣ	7.043,69 €	2.934,87 € (5.869,74*50%)	2.269,07 € (5.864,74 * 38,69%)	5.203,94 €	5.203,94 €

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη μερική αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης 29/01/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, και την τροποποίηση της υπ' αριθμ. /29.12.2017 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ, οικονομικού έτους 2012, ως προς τον καταλογισθέντα πρόσθετο φόρο ως ανωτέρω.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Οικονομικό έτος 2012:

Διαφορά φόρου εισοδήματος	5.869,74 €
Πρόστιμο άρθρου 49§1 του ν. 4509/2017	5.203,94 €
Διαφορά ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης	554,37 €
Συνολικό καταλογιζόμενο ποσό	11.628,05 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ι ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.